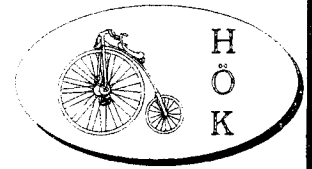

A KÖZHÍR

A KÖZLEKKARI HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

45/1.

GÓLYATÁBOR MELLÉKLET

Gólyatábor '97, azaz hogyan legyünk igazi Közlekkarosok

Sikeresen megérkeztem az előre megadott helyre, ahol először semmi furcsát nem észleltem, majd észrevettem egy urat, aki hasonló tanácstalansággal keres valamit. Osztottam, szoroztam, és végül megkérdeztem, hogy ő is gólya-e, vagy csak elbambult. Miután megismerkedtünk, még jó ideig kerülgettük a regisztrációt, mint ateista macska a templom egerét, de végül csak odamerészkedtünk.

Először nem akart megtalálódni a kis dögcédulám, de miután tisztáztuk, hogy van a nevem elején egy azaz egy db "V" betű is, úgy már minden rendben lett. Ezt követően a lellei állomás egy kis folklór izelítőt kapott a Csóka-Vrenesics kettősből. Az "Érik a szőlő..." kezdetű dalt próbáltuk előadni, várt siker azonban elmaradt. A dalos eseményeket egy kis ugróiskola követte. NO COMMENT!

ADIAMO A kikötő, Józsi megtudta, hogy itt vagyunk, még "józanok" és igen jó a hangunk. Persze az még nem volt elég, a kacsákat kellett magunkhoz édesgetni, itt már több sikerünk volt, mint az állomáson.

GO to "next station", úgy van az bizony a Tünde presszó, hát IFA-ztunk egyet. Egy teherautón sikerült öt métert előre jutni - tudjátok ez olyan volt, mint a platói szerelem - méghozzá a platón.

Ezután meg sem álltunk az IAESTE fészkeig. Itt megtudhattuk mi lesz velünk, ha összeomlik alattunk a toronydaru és nagy nehezen rájöttünk, arra is hogy a hang sebessége vákuumban nem 330 m/s. Ugye! Majd Gyula következett, a megrontó, akinél az érdekes kérdések és értékes dalok vártak minket. Az a drága bor!

"Buli van a parton, a szabad strandon..." Bizony ott már javában zötyögött Ákos, Marci és Imike kolléga, akikkel egy újabb jót ihattunk, bár - érthető módon - őket inkább a BTF-es lányok nyűgözték le. Igaz, ennek köszönhetően máris a hűvös vízben gyalogolhattunk, Benzol okleveles mérnök úrhoz, aki - szerencsére - rajtunk nem tudott kifogni, ha jól emlékszem Zsuzsi is

próbálkozott, de hát ugye az előképzettség. Aztán minden egy picit megváltozott, hiszen a korai érkezés miatt mi igen jól elszórakoztunk sorstársaink szenvedésein. Miután mindenki megérkezett, megkezdtük a csapatok közti vére menő küzdelmet. Hullottak a gólyák, mint a bagolyköpet a rongyerdőben, de azért álltuk a sarat, ill. iszapot. Kétségkívül legjobban a sörösüveg körbetáncolása tetszett mindenkinek, aki csak néző volt. Balra, akarom mondani jobbra el, vacsora. Nem részletezem. Este számomra IAESTE továbbképzés volt, de benéztem a BTF-csajok koncertre is SZUNRA. Next day! Sunshine happy, stb. Majd jött a nap fénypontja, a SPORT. Hááát mit mondjak, azért láttam már keményebb küzdelmet is, de szerencsére itt nem az üsd, rúgd a másikat nevezetű akció volt a cél. Birákról néhány szó:

1. Korruptak voltak,
2. Megkenhetők voltak,
3. Lefizethetők voltak és utoljára, de nem utolsó sorban:

megvesztegethetőek voltak. DE EZ VOLT A JÓ! Így annak is volt esélye, akinek egyébként nem lett volna. Így a küzdelem teljesen egyenlőtlen volt. Szuper volt, hiszen ez egy másik világ.

Esti buli és vetélkedő, maximum pia, no cukor. Zsúrunk orra bizony már borvirágos volt csakúgy, mint sok játékoskedvű szereplőnek.

JÁTÉK TANÁROK NÉLKÜL! A buli, a hangulat és a sörösüvegek a plafonig értek. Nagyon tetszett, rég nem voltam ilyen csúcs buliban. Másnap macskajaj és kutyabaj.

Irány Badacsony, sok bor, jókedv, szuper társaság a felsőbbévesek személyében. Új nótákkal bővült a repertoárom, úgymint a HUN beleugrik HUN meg nem, és a Felvidék is a mienk lett, de a hold nem is volt sajtból, ja és a TIKTAK(taktika) csak 2 col. Szomorú visszaút, sejtettük, hogy lassan vége. FIRE, no nem nagy, csak egy picinyke, de hangulatos. Utolsó beszélgetés a hajóig. Másnap pedig pakolás és

indulás. Jómagam utolsóként hagytam el a helyszínt kezet rázva néhány prominens személyiséggel.

Hát ennyi lett volna, de most abba hagyom, mert érzem, hogy egyre több a SZÜRLETEM és mennem kell valahová.

Vranesics Csaba

A Gólyatábor egy másik aspektusból...

Az első gólyával (a majommal) ellentétben nekem háromnegyed egy magasságában sikerült elérnem a lellei vasútállomást, több gólyatársammal egyetemben. Nekünk is hasonlóképpen örültek a rendezők, mint az első áldozatnak, ugyanis nagyon meg voltak ijedve, hogy lekésik a "fejedelmi" ebédet. Az állomáson 5 db igen gyenge énektudású kollégámmal elő kellett adnunk valami szívhez szóló melódiát. A választásunk a (pár éve még toplistavezető) internacionáléra esett, aminek Imiék "nagyon örültek". A második állomáson a jólszituált egységsugarú adófizetők molesztálása abból állt, hogy fennhangon (üvöltve) be kellett mutatkoznunk a Balatonnak, és ecsetelnünk, honnan is jöttünk és mi a fenét akarunk mi a Közlekkaron.

Mondanom sem kell, a vitorlázók és horgászok majd' elájultak a gyönyörűségtől. Ezután a Tünde bisztrót (és nem presszót, mint a felsőbbévesek állították) kellett megtalálnunk. Semmiség volt a 3-4 km-t legyalogolni a hajóállomástól a bisztróig, eltekintve attól, hogy tűzött a nap és árnyék még mutatóban sem volt a járda környékén. Itt néhányan fára, mások telefonfülkére másztak, megint mások kerékpárt tulajdonítottak el a hön áhított aláírás megszerzéséért. Majd mikor végre megtaláltuk a TÁBOR-t közölték velünk, hogy még korántsem teljesítettünk minden feladatot. Irány a kerítésen kívülre a boros asztalhoz. Itt magunkba kellett önteni 3 azaz három deciliter kommunista bort (azt tudjátok milyen: tökeellenes és még vörös is volt). A finom nedű elfogyasztása után irány a part. Vigan, dalolva, tyúklépésben. Itt langyos sörrel kínáltak minket, szerintem elég kevéssel. Ezután a Magyar Tenger felől

közelítettük meg a tábor, illetve az utolsó ellenőrző állomást. 3 nehéz kérdés megválaszolása után következett Benzol várva várt felesé (csak szerinte volt feles, szerintem 2 cl is csak szűken volt meg), amit reggel nyolctól melegítettek a stégen. A vízből kikecmeregve megkaptuk a szobakulcsot és a hozzá járó ágyneműt, majd jött az ebéd, ami olyannyira feledhető volt, hogy nekünk már el is felejtették kiadni. Így korgó gyomorral nézhettünk a délutáni vetélkedők elé.

Itt sikerült szert tennem még egy üveg sörre, igaz, szívószállal kellett elfogyasztanom a verseny keretében (azért jólesett). A versenyszámot nem szándékozom részletesen leírni. Látni kellett volna, mit alakítottunk. Megemlíteném még a borivóversenyt, ahol hosszúbajszú gólyatársam (bocs, de nevetek még tanulom) kb. 1,5 liter azaz körülbelül MÁSFÉL LITER bort sikerült egyhúzásra meginnia az üvegből mindenki csodálatát kiváltva azzal, főleg a ZSÚRI-ét, aki a fantasztikus produkcióra

tekintettel egy pohár borral ajándékozta meg a jóhuzatú gólyát. Időközben kinyitott a BÜFÉ, amit sokan látogattak ezután, (már ha tényleg nyitva volt). Másnap reggel a Kar vezetőinek tartalmas, és valóban szorakoztató előadását hallgattuk meg. Ezt követte a várva várt ebéd (kár volt annyira várni) majd a sportvetélkedők. A labdarúgómérkőzésen Ákos Puhl Sándort is fölülmuló tudásáról tett tanúbizonyságot (néha a játékosok, vagy a nézők szoltak neki, hogy gól volt). A sportot követte a HK és a KB ismertetője, majd az est fénypontja az IAESTE-szek beszámolója (ingyen sört osztogattak).

A beszámolókat követően csodák csodájára ismét kinyitott a BÜFÉ, ami a dizsi csaknem teljes időtartama alatt NYITVA MARADT !!!!!

A dizsiról sajnos csak homályos emlékeim vannak. Bármennyire is másnapos voltam szerdán reggel, a felsőbbévesek lágy ébresztőjére sikerült fölkelnem (egy bazi nagy kolompot ütöttek a szobaajtóban, mint az állat). Mindenki (majdnem mindenki) másnaposan vánszorgott kifelé a hajóállomásra, mikor elrepszett mellettünk a Barkas, tömve a szervezőkkel, akik pofátlan módon vigyorogtak kifelé az ablakon. Ezt még túrtuk valahogy, de amikor Badacsonyan, mi kittikadva fáradtan

másztunk fölfelé a borozóba, ugyanezt megjátszották egy UAZ-zal, akkor mindenkiben felment a pumpa és melegebb éghajlatra kívántuk őket.

Miután nagynehezen feljutottunk, nagy örömmel fogyasztottuk a felszolgált nedűt és a zsíroskenyeret. Kellő mennyiségű (már akinek elég volt) bor elfogyasztása után sikerült egy hatalmasat nótáznunk. Mielőtt felszálltunk volna a hajóra, az egyik BTF-es hölgynek sikerült gyomra alkoholtartalmú tartalmát Marek cipőjére ürítenie. Ezt követően indultunk vissza a TÁBOR-ba, természetesen hajóval. (Néhány józan embernek sikerült a lellei helyett a boglári hajóra feljutniuk)

A hajón ismét játék, móka, kacagás. Diána és Detti erotikus táncán kívül figyelemreméltó volt Ákos és Marci nemkevésbé erotikus tánca. Ezt néhányan sajnos nem láthatták, mert a Balaton szörnyű hullámozásának (vagy másnak) köszönhetően tengeri betegségben szenvedtek és etették a halakat. Visszaérve a táborba (sikerült vonattal mennünk) óriási meglepetésünkre újra nyitva volt a BÜFÉ (de vajon hová tűnt belőle az a rengeten pia?). Ezután tábortűz, éneklés, duma másnap reggelig, majd indulás haza.

Ennyi.

hofi

A gólyatábor - egy öreg rája szemével

Mintha csak megállt volna az idő Balatonlelle felső fölött. Ugyanúgy nyár van, gólyatábor, és - lám, mit ad az ég - én is ott vagyok. Nem normálisak ezek a maiak, már megint meghívtak a táborba, én meg - mint rendesen - ezúttal sem tudtam ellenállni. Hülyét csinálók magamból, már tavalyelőtt is mondogattam, hogy az lesz az utolsó gólyatáborom. Arról nem is beszélve, hogy fogok ott kinézni hajlott háttal poroszkálva tengernyi fűre csillogószemű tinédzser között. Nagyjából a fenti gondolatok motoszkáltak kicsi, de nem nagy kobakomban, mikor megtudtam,

hogy idén is meghívtak a nyár legrangosabb eseményére. Aztán jobban végiggondolva a helyzetet, szépen felfejtettem az egyes aggályaimat, mindre találva valami elfogadható magyarázatot. Mert ugye, nem is akartam én ellenállni a meghívásnak, nagyobb hülyét, mint vagyok, már nehezen csinálhatnék magamból, az, hogy mit mondtam pár éve, már erősen inflálódott. Ami pedig azt illeti, hogy fogok ott kinézni, nos, elmegy majd, mint múzeumi teremőr az öt körülálló gyerekek között, amint elmeséli, milyen volt, amikor maga X.Y úr

és/vagy elvtárs személyesen tekintette meg az ott látható antik köcsög-torzókat, és hogy a sarokban látható mammut hárommillió-tizennyolc éves.

Gond tehát egy szál se, irány Lelle felső.

Na persze, Lelle felső. Fiatalságom első visszatérő jele a felszabadult káröröm volt, amint meghallottam, hogy minden eddignél nagyobb tortúrán kell átesniük a gyanútlan gólyáknak, spontán városnéző túrával egybekötve. Jómagam kimorogtam magamnak a stéget, mondván, ott nem lesz hiba, ott FOFOval már szinte becsukott szemmel miveljük a gólyák áztatását. El is jött a nagy nap, előző estét követő poraimból feltámadva az ismerős katalizátorokkal (gy.k.: a tömények) felszerelve vártuk a delikvensket. A munkaszervezést és a mukahelykialakítást tökélyre fejlesztettük alakítottuk ki (remélem, Kovács Tanár Úr szemei könnybe lábadtak ennél a pontnál). És itt utasítanám vissza azokat a vádakat, miszerint a mi kötözködésünknek köszönhetően alakultak ki hosszan kígyózó sorok a vízben. Egyfelől csak azért, mert húszasával zavarják be őket a vízbe a szabadstrandon még nem fogom alibi-kérdésekkel beengedni őket (pl.: Hogy hívták Bartók Bélát?), nem vagyok én irgalmas nővér. Másfelől pedig nem az a jó, ha minél hosszabban ott állnak a vízben? Lényeg az, hogy minden gólya partot fogott végül.

Mégsem ment minden olajozottan. Már nem megy úgy a tempó, ellustultam, vagy mi a szösz.

Látván az iramot, gyorsan jelentkeztem a vetélkedő zsűrijébe is, ahhoz nem kell begyorsulnom, amit már nem bírnék. Néhány koholt észérvvel ezt is sikerült elérnem, kezdett megjönni az önbizalmam. Örvedetes látvány volt, ahogy a jó pörgetős szinuszos labdamegtalálós feladat nyomán a porban fetrengtek a gyerekek, vagy ahogy irgalmatlanul szedték a rizst, teljesen feleslegesen. Örvedetes volt... kívülről. De ehhez kellett az is, hogy én is voltam valamikor gólya. Hogy aztán hogyan lett ebből a csőrösből egy víz alatt figyelő állat (lásd cím), arról próbáltam mesélni, de legjobb, ha kipróbáljátok a Közlekkaron.

Visszatérve a vetélkedőkre, a pontozást már rutinból nyomattuk, a megfelelő titkolózással. Még szép, nehogy valamelyik pedál-medál kiszámolja, hogy ténylegesen hol járnak a csapatok, és a mi szándékunktól eltérő eredményről csacsogjon a többieknek. Úgy is lett, eljött az "átmegyünk a nagy vizen, na de vízből mára ennyi elég is" nap, felkúsztunk a nyerevényekért. Az a száraz fehér... az kíváló volt! Megpróbáltam felkészülni a felkészülhetetlenre, a tűző napon való borozgatásra. Azt gondolom, ilyen jó danolásást még egyik eddigi badacsonyi túrán sem követtünk el. Itt fiatalodtam a legtöbbet, már ha egyáltalán lehet ilyet mondani.

Aztán innen is visszajöttünk. Nekem, sajnos, öregember nem rakéta, sürgős alhatnékom támadt, így a tábortúrról nem mesélek. Mint ahogy arról sem, milyen érzés volt rögtön a visszautazást követően, csütörtök délben bemenni a munkahelyemre. Erről majd talán egy "A nagy zuhanás" című cikkben írok, de nem a Közírbe, tragédia-eposzok nem valók ide.

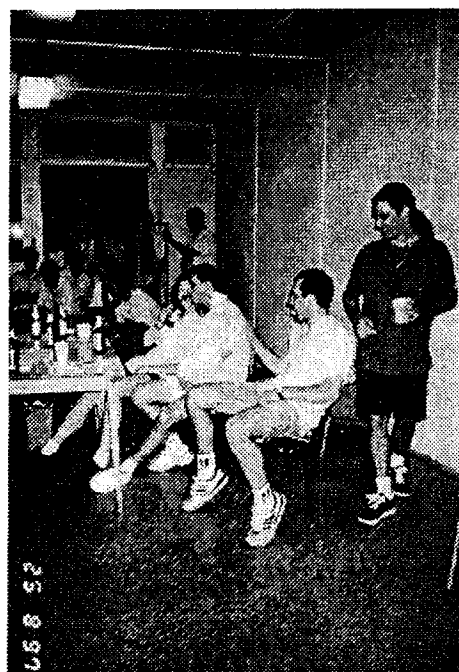
Végezetül annyit, hogy köszönöm, hogy ismét itt lehettem, és már most óva inteném a következő HK-t attól, hogy felelőtlenül meghívjon, mert nem tudok ellenállni. Azt pedig észre kell venni, hogy jók a HÖK-káderek, megy itt a szekér az ilyen "öreg ráják" nélkül is.

Ja, egyébként ipari volt a buli...

benzol

ÍGY KEZDŐDÖTT...

VIKI! SÖRT...!

SZÚRJÜNK!

ENGEM IS KIHAGYTAK A SZAKNÉVSORBÓL!

NÁSZTÁNC...

Név.:
Tankör

Gólyatábor-kérdőív

Kérünk benneteket, hogy juttassátok el eme kérdőívet kitöltve a Hallgatói Irodába nyitvatartási időben, illetve Csanádi Péterhez (Baross 127.) 1997. október 3-ig. A beküldők közt

5 db tiszteletjegyet sorsolunk ki

az 1997. október 22-i Gólyabálra. Legyetek őszinték, a kérdésekre adott válaszok nem befolyásolják a sorsolás kimenetelét, viszont nagyon sokat segíthettek vele. A sorsolást a Kollégiumi Napok alatt tartjuk meg.

1. Adj általános értékelést a táborról!

0   1   2   3   4   5

2. Milyenek találtad a programokat általánosságban?

0   1   2   3   4   5

3. Milyenek találtad a programok időbeosztását?

- nagyon sűrű
- sűrű
- ideális
- hézagok voltak
- nagy hézagok voltak, unatkoztam

4. Mi a véleményed a BME Ifjúsági Táborról?

0   1   2   3   4   5

5. Hogy értékelnéd a fogadást?

0   1   2   3   4   5

6. Milyenek találtad a vetélkedőket?

0   1   2   3   4   5

7. A sportversenyek értékelése:

0   1   2   3   4   5

8. Mit mondanál a hajókirándulásról és a borozásról?

0   1   2   3   4   5

9. Milyen programot (programokat) hiányoltál?

---

10. Mi a véleményed a befizetési rendszerről?

- megfelelő
- gond volt vele:

- rossz

11. Soknak találsz-e a részvételi díjat (a kapott szolgáltatásokhoz mérten)?

- nagyon sok
- sok
- megfelel
- olcsó volt a tábor
- nagyon olcsó volt a tábor

12. Milyennek találtad a fiú-lány arányt?

0   1   2   3   4   5

13. Jó ötletnek találsz-e a testvériskolával közösen tartott tábort?

igen   nem

14. Hogy értékelnéd a tábor közösségépítő jellegét?

0   1   2   3   4   5

15. Segítőkések voltak-e a felsőbbévesek?

igen   nem

16. Milyen volt a szervezés-szervezettség?

0   1   2   3   4   5

17. Mi volt a legpozitívabb a számodra?

---

18. Mi volt a legnegatívabb?

---

19. Szívesen eljössz-e még egyszer?

igen   nem

20. Észrevétel, megjegyzés:
